

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bondareva Natalia și Moiseeva Irina împotriva lui Poloboc Vladimir cu privire la evacuare din spațiul locativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Poloboc Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 29 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă integral,

constată:

La 12 septembrie 2014 Bondareva Natalia și Moiseeva Irina au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Poloboc Vladimir cu privire la evacuare din spațiul locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că sunt proprietarii bunului imobil - apartamentul nr. 5, situat în mun. Chișinău, str. N. Milescu Spătaru 21/2, individualizat cu nr. cadastral 0100313.151.01.005.

Afirmă că Bondareva Natalia și fiul ei Bondarev Timur, anul nașterii 28 mai 2007 au dreptul asupra 2/3 din bunul imobil menționat, dobândit în temeiul hotărârii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 13 noiembrie 2013, iar 1/3 aparține Irinei Moiseeva, în baza certificatului de moștenitor legal nr. 5164 din 10 iulie 2014.

Susțin că pârâtul Poloboc Vladimir, care locuiește în același bloc, în apartamentul nr. 4, a deteriorat lacătul de la apartamentul nr. 5 din str. N. Milescu Spătaru 21/2 și abuziv a intrat în apartamentul ce le aparține lor.

Relevă că adresându-se către pârâtul Poloboc Vladimir, cu solicitarea eliberării bunului imobil, ultimul a refuzat, amînînd unilateral executarea obligației în detrimentul dreptului de proprietate privată legal constituită.

Solicitată reclamantele apărarea dreptului lor prin evacuarea pârâtului Poloboc Vladimir din apartamentul nr. 5 de pe str. MN. Milescu Spătaru 21/2, mun. Chișinău și încasarea din contul lui Poloboc Vladimir în beneficiul lor a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 29 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă integral și evacuat Poloboc Vladimir împreună cu membrii familiei sale din apartamentul nr. 5 din str. M.Spătaru 21/2, mun. Chișinău și încasat de la Poloboc Vladimir în beneficiul Irinei Moiseeva și Natalia Bondareva cheltuielile de judecată în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Poloboc Vladimir și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel, cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) CPC a reținut faptele stabilite prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 aprilie 2015, prin care a fost respinsă cererea depusă de Poloboc Vladimir împotriva Primăriei mun. Chișinău, Bondareva Natalia, Bondarev Timur, intervenienți accesorii Moiseeva Irina, Consiliul municipal Chișinău, OCT Chișinău cu privire la recunoașterea lui Poloboc Vladimir membru al familiei Elenei Papanaga cu includerea lui Poloboc Vladimir în privatizarea locuinței nr. 5 din str. N.M. Spătaru 21/2, mun. Chișinău și excluderea Nataliei și a lui Timur Bondarev de la participarea la privatizarea locuinței nr. 5 din str. N.M. Spătaru 21/2, mun. Chișinău, constatarea faptului folosinței apartamentului nr. 5 din str. N.M. Spătaru 21/2, mun. Chișinău, cu obligarea Primăriei mun. Chișinău de a elibera bonul de repartiție lui Poloboc Vladimir nr. 5 din str. N.M. Spătaru 21/2, mun. Chișinău.

În acest sens, s-a remarcat și faptul că prin încheierea Curții de apel Chișinău din 19 ianuarie 2016, cererea de apel depusă de Poloboc Vladimir a fost restituită ca fiind depusă tardiv. Iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2016, a fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2016.

În același timp, în cauză au fost reținute și constatările din hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 13 noiembrie 2013, prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate a reclamantei Bondareva Natalia împreună cu fiul său asupra 2/3 cote-părți din imobilul ocupat de pârât, cealaltă 1/3 este deținută în proprietate de Moiseeva Irina.

Prin urmare, ținând cont de faptul că prin hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 28 aprilie 2015, care este definitivă și irevocabilă, nu s-a recunoscut careva drepturi ale lui Poloboc Vladimir asupra apartamentului nr. 5 din str. N.M. Spătaru 21/2, mun. Chișinău, precum și de prevederile art. 46 din Constituție, art. 315 alin.(1), 316 alin.(1) și (2) și art. 374 Cod civil, instanța de apel a găsit drept întemeiată soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii și evacuarea lui Poloboc Vladimir și a membrilor familiei din apartamentul nr. 5, amplasat în mun. Chișinău, str. N.M. Spătaru 21/2, fără acordarea altui spațiu locativ, care aparține cu drept de proprietate reclamanților Bondareva Natalia și Moiseeva Irina.

La 19 septembrie 2016 Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudecare în prima instanță în temeiul art. 432 alin.(3) lit. a) și alin.(4) CPC.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate, deoarece la examinarea cauzei nu au fost constatate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și au fost aplicate eronat normele de drept material, cât și apreciate arbitrar probele prezentate.

Susține că instanța de apel nu a luat în considerație că, Poloboc Vladimir, din 2004 și pînă în prezent locuiește în apartamentul nr.5 din str. N. Milescu Spătaru 21/2, a dus o gospodărie comună cu Papanaga Elena, care a decedat în a.2011, a suportat toate cheltuielile pentru înmormântarea acesteia și pînă în ziua de astăzi îngrijește de mormântul ei.

Cît privește faptul că Bondareva Natalia și feciorul acesteia Artur din anul 2008 sunt înregistrați cu viza de reședință temporară în apartamentul nr.5 din str. N. Milescu Spătaru 21/2, afirmă că aceștia nici odată nu s-au prezentat în acest apartament, iar ce ține de Moiseeva Irina, indică că aceasta a fost numai o dată în apartamentul litigios de unde a luat niște obiecte ale surorii sale Papanaga Elena ca amintire.

Mai invocă că în prezent la plîngerea recurentului Poloboc Vladimir către Centrul Național Anticorupție, de către organul de anchetă al Comisariatul de poliție Ciocana se examinează toate circumstanțele de drept și de fapt pentru a stabili cum proprietarul al apartamentului nr.5 din str. N.Milescu Spătaru 21/2 a devenit Pacu Ilie.

Remarcă recurentul și faptul că la dat de 24 martie 2014 judecătorul Judecătoriei Ciocana Mînăscuță Igor prin încheierea a încetat procesul intentat la cererea de chemare în judecată a Elenei Papanaga împotriva Nataliei Bondareva cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ în apartamentul nr.5 din str. M.Milescu Spătaru 21/2, mun. Chișinău, iar la 29 octombrie 2014, același judecător Mînăscuță Igor, emite hotărîre de evacuare a lui Poloboc Vladimir din același imobil, cu toate că nu a avut dreptul să participe la examinarea cauzei respective.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din actele cauzei copia decizie instanței de apel din 21 iunie 2016 a fost expediată pentru cunoștință în adresa părților, inclusiv și în adresa recurentului Poloboc Vladimir la 13 iulie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f.d. 144).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 septembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu constituie temei de admitere a recursului nici invocarea recurentului asupra faptului că judecătorul care a examinat cauza respectivă în prima instanță și a dispus evacuarea din imobilul litigios a lui Poloboc Vladimir nu a avut dreptul la examinarea acesteia, deoarece anterior a participat la examinarea cauzei civile la cererea Elenei Papanaga împotriva Nataliei Bondareva cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ în același imobil, deoarece temeiurile stipulate în art. 50 alin. (1) lit. d) CPC la caz nu sunt întrunite, pricinile civile menționate supra nefiind conexe, acestea vizează părți diferite și au diferit obiect al litigiului.

Pe de altă parte, Poloboc Vladimir fiind participant al procesului dat și bucurându-se de drepturile sale procedurale, nu a fost lipsită de posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul său prin înaintarea unei propuneri de recuzare judecătorului în cazul în care considera că există temeiuri prevăzute de art. 50 CPC, fapt însă nerealizat de ultimul.

Nu poate fi luată în considerație la caz nuci susținerea potrivit căreia recurentul nu a cunoscut despre participarea anterioară a judecătorului Mînăscuță Igor la examinarea unei cauze conexe, deoarece despre faptul dat recurentul se putea informa pînă la examinarea cauzei în fond.

Așadar argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Poloboc Vladimir, reprezentat de avocatul Dumitru Pîrvan se consideră inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță